

Leóidev Kline
.....

: 8 0 3 1 1 :

/návrh divadelní hry/

2. akt - Vznik v Čechách

1. Tábory; kádění; plíť z kalichů.
2. Srovnání se; dresování náků; pálení klášterů, sničů a sniček.
3. Represalie: pálení reletých domků; masakrování žen a dětí /Jana a Prokop/; zhasování do kachet.
4. Pohijení ocpů peleren, budování vládných voan. Ksalistage žen /symbolický/ Žilka i Prokop. První divergence mezi nimi, - jevíci se zatím jen v opovlivných pohledech Žilkových a horlivě horlící hubě Prokopově. /1/
5. Malý voacvý Žik vyjede. Bój u Nekarů.

* * *

/1/ Žilka: "reální politik", "genius činu";
Prokop ideolog, řečník, pouhý agitator.

Najedlý bych komoloval Žilku: Stále-
něd cesta k cíli a k vítězství. Selezně
jedinci našina. Souverainu Vole jako faculte
dominante, ano ~~xxxxx~~ exclusi. Tato vítězná
Vole je rozu naprosto filosofického, metafilo-
sofického: božského; v ní nechybí dale věčný
klid. Je sebe si uvědomující:, ale placc
jen - tena "instinktivní" poupa; Joané její
sebe si uvědomění znílo by její čistota a
silu činu. Vysoký genius činu je vždy filo-
sof, - ale jen polofilosof, jako vysoký
filosof genius činu vždy, ale jen polovlád-
ná. Bůh je člověk polovládáncem činu, nato
polocílnou Vyššostí; na placc harmonickou
synthetou není v lidstvu dardž posylení.
Žilka nenávidí ideologii, protože je tato
není Vole. Miluje idey, ale jen jako své
slatebnice; ví, že jsou jen nástroji pre-
principu Vole.

Kde je tu nějaký, křesťanství opovrhuje;
 že existují pouze ironické, blahovolné lásky,
 lásky nad dobrou, nad dobrou; je polovrať
 portantus, strážidelný lůno neustále, jako
 vřichní nejvyšší lidé. Přirození Salla. Český
 národ učinil křik u svých xxx k vůli křičce;
 hraje si jen, nic nechtě, samý se, jen bujně
 nadělnuje vše pro "ukrácení chvíle" /což
 jediná nepřítelství žánost bo.../. Čechů
 soudí: "vtrhl jsem volevi střetka do nosu;
 teď se splnil a porazil kde co kol sebe, on,
 který se objektivně nechal tupe vodit bílým
 křesťanským. Stálá šiv za nic a za pár let
 na vše po věky za nic stát, - dokud mu snad
 "vtrhl" se, "vtrhl" se, "vtrhl" se, "vtrhl" se
 echází, na tato porážení koncepce nemají
 nárok na "odpovědnost skutečnosti", ani všechny
 obvyklé; a více: aby to učinil, čím lépe byl,
 bylo vyvoláno, dlouho sponžovet silu zcela
 neobvyklého rázu, něco mysteriálního...-obvykle
 více není joviální, morální, státní koncepce
 lísky - fuji!

Prokop: Strak křesťanských, nepochopených
 lidí. Jeden se stáde. Jinak roznášá natuře,
 dost bonat, ale v nich velice, nižší velice
 nevynikající, lete velikosti své modifikity a
 - ctizácnosti. Přelévám kazatel, rhetor,
 přemýšleč - alchymista, kokyenní, pak diplomat;
 i dialektik a polemik; i žánr umělec a vole
 třeba v omezené míře. Imponoval by velice jako
 polní mistr nebo nepočetný nuntius; ale bývá náro-
 da, který má vědomost, kde především přetá-
 cá jako každý vášní jiných idey, - kde třeba
 být jen a jen klavírista - klavírista vlastnosti
 potěšit ctizácnost; strážná a xxxxxxxx nemají
 rozum na lísku. Hledíme si, jako vřichní
 podobní hrabci, že stojí hluboko nad lískou,

nejen schopni rozumně ani jako škytnuti.
 Rozhodne se odstranit jej./schoneter - Wolf
 - případ podobný nápadně, třeba ve velmi
 zjednodušené podobě. Má se tu zjednotit rozkoi

mezi Tábory; proti jistě nadmíru intrikám tohoto posledního pape je i síla Liskova elánem. Ale elán je snad proti ivu, když tento proti dus. Ale snad si tentokrát přispěl, alesť křibylaví, právě když let zdivilá tlupa. Prokop /ne Likand/ otrávil Lisku. Bylo to zataženo, aby sešel se tím nevěřil; zvedno to na mor - je tak přised mraz v 30.000 armádě! Byl zrozu-šen s Korybates a Prahou. V těchto pěstí stále dobře vycházel, pop - opálen k Liskovi. Snad měl s nimi sakt, se znělí zbor. Ale široce vadili. Přes to jej zmlil. b má ne sv- dosí bránu milota v táboritech. Měl nejen Lisku, i jako dilo. Je nejčernější zaton českýh dajin. Je jej historie idealizuje, nic neznamená. Ukazí se co fond elabochem v poslední době se přilil. Kovadí imponovat trochu jako Pompeus, když věci dobře ly, - jezu nebylo bojovat se žádnými vřátními překážkami, - silil, co Liska s normou zdivnou zasel. Ale jako Pompeus sedl snad na zemi, když zafícel ostřejší vítr. Český lid jakoby cítil, co to bylo za pradiwce, mluví o něm málo, - poroti Liskovi tenkrát nic, třeba dráha, depichy jako byly ještě eklatantnější.. Jeho současníci nestledali na něm nic pozoruhodného - nic zvláště charakteristického o něm slyšet - zatím co Liska políval pověst apokalyptická přilery ---

Act 1. - Liska

1. Bitva na Vítkově hoře.
2. Noční telenovela Liskových vojáků z Holárců. Zjeví se okamžitě při ústupu na svých ostrovech. Hasy píknutí sceny; vial bych si na pomoc všechny moderní a hypermoderní servery. Procopius děkuje tam. Liska přikrácí se tam incognito; ať; až snad také chut. ať. Rabiti, uplení.
3. Bitva u Německého Broda. Liskovi; poloviční hanzwart, - sestřelil bych jej co nejvíce; a nechal bych jej tam sejít se s Liskou.
4. Liská; nechal bych ho vystřelit nějakou kreatorou Prokopovou. - Jak slepý Liska diriguje bitvu u Holárců. Procopius se k tomu. Prokop sestřelí Liskovy dny.
5. Hart Lisky. / Stráven - buď zingmanem nebo Prokopem/. Vidi, že tento převezme jeho dědictví; vi, že se to dít jeho/./ Liska dělá dobře poklepe, pak se ze všeho nebude nic. Je mu to, je mu vše lhostejno; uffe, ať se se Prokopovi s všemi—

4. akt - Kře Prokopova

1. Četl. Tento chef d'oeuvre táboráckých cepů reprodukovat co nejednodušeji. Kufci četl illuminauje vešker dohledacími maselníky stín měl by, komodoje, být přitom. /1/
2. Ica nešťastný Baumarkt. /2/
3. Zhoritá xx u Baltu. Měchal bych jim tam účkladně napráskat / z nenadání překvepení/ - jako předavět lipen; jsou už v jádru stali. /3/
4. Komallice. Vznik peniky může být to nej- dramatictější z celého kusu. /4/
5. Basilej. Rumor, poměch xpoí vládnout. Poměch jak koncilu, tak Čechům tam vládná - všechno jedno bagage.

+ + +

- /1/ Jasek vyhraje bitvu Prokopu: zdá se mu sličit, co Prokop v ní xxxxxxxx rozevíral
- /2/ Bazky dojemně inscenovány ještě působivější bude scena, odhrávající se v Prokopově stanu mezi ním a dětmi. Je, jako většina klasická, prání dětí a pomstění. Účové naumburští věděl, co děláji.
- /3/ Dělali se; jejich balení teď symbol --
- /4/ Ipek v jejich táboře interpretuje si Prokop jako přírůvy z útlou a dá povel ustoupit o přelet až k Morčovu týmu. Jasek Prokopem zachrání v této situaci, ale útlou trvá, než Prokop, strachem nadobro zpitoměl, pochopí fakt, že klidici, utikačice odcházejí se a nepří bližují se; nerozumí vracu od kasy. Je to tím státnější se stane on a jeho voj, vždy pochopí, že nepřítel v úmyslu jejich předešel a celé své vojsko letení nečekaně na popěch.

3. akt - Konec

1. Velel před bitvou: Duch Žitkov zjeví se ve stanu prokopovi./1/
2. Bitva; bojuje se chodě na obou stranách; jeden stín před druhým, - jako křivci a domálie. Teprve smetlým deštěm dá brázdě sílu k vraždění..../2/
3. Přes to nebude škodit spoutaným pedlých taborník a širotků. Nastane noc, z krivol jejích zdvihají se katherne stíny, a zúsednickými korunami, ovlašnými vavřincovými vlasy, se lehčí, řadí se a postupují od východu k západu, v duchem smosofejná, vnitru k nabi. Nebude na západu, bude-li je zvlá k sobě velitelaký gigantický stín Žitkov, na západním horizontu stráci. /3/ Ale se nízi počasu od východu táhnout jímí a jímí: Luther, /4/ Ruten se svými landsknechty, Kalvin i Zwingli - Galilei, Harvey, Lionardo, Lieba i Descartes a Shakespeare - pak Voltaire, Rousseau, Biderot - pak Mirabeau, Benton se svými bezkalteřky, dobývajícími Bostilla, - konečně korsar v širokém kloubku v čele medvědích šerů. Tak měl by přijít Marx..., - Bakunin, Lenin, to snad nicméně, ale doporadoválo by se aby přívod uzavíral Tatílek, sevláň na ruské Aloise Muri nebo jak se ten genitiv píše, - reprezentant.....str.8.

8
vysocc uspraveného socialismu a represen-
tentem socialismu radikálního aice a
potřeštiného, ale z hloubi zlatého srdce
lidu tryskajícího. Ale po nich musí přece
jsem přijít ještě stíny další - heroové
budoucích sociolizmů, - fantazie na tu
volně, krásné pole. Istie, co to všechno tak-
ne, dle se zasloupek na východu dan, -
jittěnká vyjde, červenek zahorí, - a nakonec,
když poslední stíny v jasu denního světla
se rozpustí, vyjde bílé slunce /3/, slunce
nového štěstí lidstva království lásky, lástivost
a svobody. -----

/1/ Daignuje flandské jen, že vysere se na
na pláš.

/2/ Těboží nemohou dobře utíkat, jacuce ohr-
lí, očtůd jágien velké strády.

/3/ flandák neděstní se tohoto přívodu.

Vstane, zesetřený, o strně, odhadí šat
a začne těné prádlo, převleče se do očtův
zabitých vrelane a odplíží se stíny vosč pryč.
Bylť se v bitvě stávl mrtvja jako orouk.

/4/ To pro idiotské dívky. Zadržte předvedl
bych alexandra vl., Ces. Jorgiu, Machiave-
lliho, renaisancovní italské briganty, - pak
Fritze, ovšem i Bonaparta, jistoci na morských-
první na Kantovi, druhý na Goethem - Cagliostro,
Nietzscheho, Ludendorfa.

/5/ Tak bych m, roznímaný je uprostřed, podobu
prdele, zářná přele, až akto kosa, vystr-
tence, pomalé se šklebící na tu celou ideální
opšti směru dle.

Dílčí poznámky:

Návrh divadelní hry o husitech je uložen v rukopisné pozůstatosti Klicovna přítele Arnošta Dvořáka v Národním muzeu pod signaturou 2139. Je psán obyčejnou tuškou po obou stranách papíru s hlavičkou "Tabak Rietz Benafaktor", podniku, který Klica založil roku 1917 se svým přítelem Franzem Škilerem. Použitý papír určuje dobu kdy mohl vzniknout návrh hry, mezi lety 1917 a 1919, kdy Klica přestává tyto papíry používat - jejíž zároba nebyla nevyčerpatelná. Nejprve však text vznikl na Klicovu let 1918 a 1919, kdy zapsal své koncepty Dvořák. Arnošt Dvořák se svým přítelem filosofem konzultoval i ty hry, jejichž spoluautorem Klica nebyl; nechával si je rektorovat a Klicovym posudkem přikládal společný vzhled. Sami vyloveno, že Klicovy text byl psán pro Dvořáka jako možné vodítko pro děj a myšlenku hry, jako Klicov představa danou tematickou, - ostatně místa v textu a to, že Klica již nikdy na tomto tématu nepsal, tomu patetně nasvědčují. Dvořák ale však /patetně nic jiného se ani u tehdy "realistického autora, nutně spontánně myšlenkově i dramatické konvencemi doby, nedalo čekat/ z Klicova pojetí navedl nic. Již při letním sešlápnutí do jeho hry Klica zjistil, že v rukopise je už jen hrůza a velikán, svým významem ji kovi přinejmenším rovný, ačli jej zastihající, takže celá myšlenka hry je o od Klicova pojetí diametrálně odlišná. Dvořák neofincoval tedy do této problematiky nic nového jako pojetí je tradiční od 1. do 3. Klicov pohled je jak po stránce myšlenkové, tak po stránce dějové/spíše "trouška národa" než "trouška národa": Dvořák, zcela originální a daleko překonává vše, co bylo před tím i potom napsáno.

První dějství hry se pravidelně nedo-
chovalo - není obsaženo ani v Světlavě, ani
v Klicově křizemí rukopisné pozůstatosti.

Při opisuванні jsem do textu ani gramaticky,
ani stylisticky nezachoval. Správil jsem
pouze pro lepší přehlednost pořadí autorových
poznámek ke 4. aktu. Klicovy poznámky byly
číslovány v/ los pořadí, jak vznikaly: první
byla poznámka k 1.scéně, druhé ke 3.scéně,
třetí ke 4.scéně, čtvrtá ke 2.scéně.

Vysvětlivky

str.4:

portentum - /z lat./ ohrožení, nadvěra

luna naturalis - /z lat./ přírodní příroda

supponere - /z lat./ předpokládat

str.5:

rancune - /z fr./ zášť, nevděčnost

au fond - /z fr./ na dně

str.7:

chef d'oeuvre - /z fr./ eliotovské dílo

Ladislav Klíma +++ Husité

Ediční poznámku napsal David Souček.